

slag. De samlede offentlige udgifter forventes som nævnt i 1971/72 at beløbe sig til ca. 34 mill. kr. Pr. 1. september 1971 gik 730.544 børn i skole. Hertil kom ca. 31.300 børn i børnehaveklasser. Gennemsnitsudgiften pr. barn til skolesundhedsplejen anslås til ca. 47 kr. Af de godt 730.500 skolebørn i 1971/72 var 522.065 undervisningspligtige (1.-7. klasse). Når undervisningspligten i løbet af de kommende år udvides til 9 år, vil antallet af undervisningspligtige stige til formentlig ca. 680.000 i 1973/74. Endvidere er antallet af børn i børnehaveklasser stigende. Ved en begrænsning af det obligatoriske skolelægetilsyn til de undervisningspligtige børn og børn i børnehaveklasser kan udgifterne ikke forventes nedsat med 47 kr. x det antal børn, der ikke længere skal omfattes af loven, idet kun selve udgiften til skolelægen er afhængig af børnetallet. Skolelægerne aflønnes med 5 kr. pr. person plus statens honorartillæg. Hvorvidt denne aflønningsform vil kunne opretholdes ved mere behovsprægede undersøgelser, kan indenrigsministeriet ikke tage stilling til. Løn-vilkårene må fastlægges ved forhandling mellem de pågældende organisationer og må godkendes af kommunernes lønningsnævn. Af de samlede udgifter til skolesundhedsplejen anslås lønudgifterne til skolelægerne helt løseligt at udgøre ca. halvdelen. Selv om de forventede udgifter således ikke kan opgøres nøjagtigt, må der i hvert fald forventes en stagnation i udgifterne. Indenrigsministeriet betragter det som væsentligt, at de til skolesundhedsplejen afsatte midler søges anvendt der, hvor udbyttet både for det enkelte barn, dets familie og for samfundet må anses for størst.

Indenrigsministeriet anser det for værdifuldt, at der også på dette område finder en videreuddannelse sted, og man finder derfor umiddelbart, at der bør fortsættes med en offentlig tilrettelagt eller godkendt kursusvirksomhed for vordende eller nyansatte skolelæger. På baggrund af nogen kritik af skolehygiejnekurserne i deres hidtidige form, finder man dog, at det nærmere bør overvejes, om de kan moderniseres og intensiveres. Man finder ikke grundlag for som hidtil i selve loven at foreskrive deltagelse i et af indenrigsministeriet oprettet kursus som betingelse for ansættelse som skolelæge, men overvejer i en bekendtgørelse at bestemme, at skolelæger skal deltage i et kursus oprettet eller godkendt af sundhedsstyrelsen. Indenrigsministeriet forudsætter at skulle afholde udgiften ved selve kurserne.

Lovforslaget er forhandlet med Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns magistrat, Frederiksberg kommunalbestyrelse, Den almindelige danske Lægeforening,

Dansk Sygeplejeråd, sundhedsstyrelsen, undervisningsministeriet, socialministeriet, ministeriet for Grønland og administrationsdepartementet.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Siden de første skolelægeordninger blev indført på frivilligt kommunalt grundlag, og medens skolelæge-loven har været i kraft, er sundhedstilstanden blandt skolebørn generelt blevet væsentligt forbedret. På den anden side har et stigende antal skoleelever vanskeligheder med trivsel og tilpasning. Skolesundhedsplejens opgave bør derfor gå i retning af dels en mere intensiv indsats i form af socialmedicinsk bistand til de børn, der har vanskeligheder, dels en mere generel sundhedsoplysende og sygdomsforebyggende indsats.

Det foreslås derfor ikke præciseret i loven, hvor ofte børnene bør undersøges o. s. v., idet sådanne regler bør kunne ændres i udvidende og indskrænkende retning i takt med udviklingen og behovet. I de forhandlinger om de mere detaljerede regler for undersøgelser, som indenrigsministeriet fører med de organisationer og myndigheder, som man også har forhandlet lovforslaget med, har indenrigsministeriet taget udgangspunkt i skolelægeudvalgets betænkning, der som oven for nævnt foreslår 4 faste undersøgelser i 1.-7. skoleår, dog således at den faste undersøgelse i 1. klasse erstattes af undersøgelse i børnehaveklasse, såfremt sådan findes. I samråd med klasseledere eller anden lærer, der kender eleven godt, og skolelægens medarbejdere vil skolelægen derudover kunne sætte ind med kliniske undersøgelser og opfølgen af sine forslag over for de børn, der har behov herfor.

Gymnasieskolernes lærerforening har over for undervisningsministeriet, direktoratet for gymnasieskolerne og Højere forberedelseseksamen, stillet forslag om ophævelse af skolelægeordningen ved gymnasieskolerne. Der er peget på, at ingen andre uddannelsesinstitutioner med elever på tilsvarende alderstrin er underkastet et ligende tilsyn, og at 5-dages ugen betyder forøgede gener for undervisningen. Gymnasieskolernes rektorforening tilslutter sig denne argumentation og anser bortfald af skolelægeordningen for en lettelse. Direktoratet har tilsluttet sig disse synspunkter og yderligere anført, at skolelægeordningen ført og fremmed har betydning for elever i den undervisningspligtige alder, men er af begrænset værdi for gymnasieelever. En ophævelse vil endvidere kunne betyde, at udgifter til undersøgelseslokaler, venturum og udstyr på gymnasierne kan spares. I en henvendelse til undervisningsmini-